

Düş İmlası

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Ocak 2018

Bir düş imlasıyım...
Kurguladığım kadarım
Kuruyan hezimetin son kırıntılarında
Kuş kadar bedenimle
İnsan zekâsına hâsıl
Dipçığının gölgesinde
Kabaran bir ardıç kuşuyum.

Umduğumu yerim kim ne derse desin:
Uyduğum şehir surlarında
Bir Müslüman'ın dilinde,
En içten Yasin suresiylim,
Andığım kadarım,
Aradığımı sonlandırıp
Ara verdiğim
Aralıksız ağlamayı şiar bilip
Kahkahalarımı paylaştığım
Dibinde surların,
Yılgısında hayatın,
Yergisinde beşerin
Yetim bir cümleyim bazı bazı.

Yazamadığım kadarım,
İstiflediğim gözyaşım:
Kurumayan pınarların
Selasını verirken Tanrı
Biçimlendiğimi
Dillendirdiğim;
Dinlendiğimi bilmediğim
Bir kumarbazım
Yine ölümün seyrine vakıf
Yüzünde bilinmez;
Yangınlarında köle yetilerin
Bilediğimi değil
Bilddiğimi inkâr ettiğim

Son kelimesiyim
Hazan denen lüğatin.

Sırrına vakıf,
Aşkın lisanına atıfta bulunan
Kök hücreliyim
Yine İlahi Aşkın.
Dobra kelamın
Densiz yalanların
Son umuduyum:
Her duyduğumu gerçek sanıp
Kendimi kundakladığım
Arsız bir şiirim nazarında eşrafın:
Kurcaladığımı unuttuğum
İç sesimin deryasında savrulduğum
Pişmemiş cümleye
Pişkin bir imgeyi musallat edip
Derlediği ömrü evrenin
Keşke sonlandırma hakkına sahip
Olsam, dediğimi duymasın asla Tanrı.

Annemin gözünde
Koca bir damlayım:
Ne düşen ne düşüren
Ama düşünen
Yine kılıksız bir gecede
Donandığım aşkıma
Laf gelmesin diye
Sus'lara gömülü bir kabzımalım:
Aşk pazarında
En diri ve lütufkâr köleyi
Yüreğin ipine astığım
Bir deli rüzgârım
Uçurduğum değil ama
Uçmaya yeltendiğim.

Közünde hep mi yanacağım,
Dercesine:
Sevdaya zıpkın

Nedamete kurşun
Sonuna da vurgun yiyen
Bir lal heceyim:
Gülebildiğimden de fazlası
Adınla yaşa diyen
Kim ise
Gönülden sevdalı ve
Duacı.